

rato passat, a fi que quan ens
tornem a veure, no'm tingui
cap rancúria.

Desitjo que els proïs force l'exc
curia, i amb molts recorts per
la Teintura sab es de vosta,
sempre ben afina amiga

Antonia S. Tola Folch

Premia de Dalt 23/8/934.
R2284

Bon amic Ruyal:

Perdo! amb tot el senti
ment de la meua ànima he rebut
la seva lletre. No's pot imaginar
el greu que'm sab, haver-hi fet
passar tants mals ratos.

Oh sento vivament! Però tan
bé es cert que em feia molta
il·lusió el dia de festa grossa, perquè
estimar una cosa, i que aquesta
fos seva!

També li deman perdo, per
el meu egoisme, que no m'hi
penso aut amb mi, amb el goig
(simul) de tenir-los al meu costat
em vaig deixar portar pel

desig, sense reparar amb el sacrifici
que li demanava.

Crec, que voste es fàcia càrrec
del meu desig, i em perdonaria. Teneda
excusat en absolut de la seva presen-
cia, (encara que encara acura agradat molt)
i realment té raó, que li comencis molt
el descansar, que prou fatiga té
sempre.

Ajo, per aquí, pot pensar, entre
ensenyar, el diurno i diuenches a Berna
el dissabte a Figaro, a darrer lligo a
la vena Gumbin, que aquest i tota
a baixat de Paris, però per tornar ~~seu~~
a mitj febrer, i mentrestant ha
volgut aprofitar per donar un repàs.

Com pot pensar, molt contenta,
que després de concegir els mestres
de Paris, encara es recordin de mi, però
aïques i tot, es lo que devia l'altre dia
crec que passo l'estiu a Berna, però
per ara, no m'en adono.

Estic força cansada, i encara
sot que la feyera la brodansa i
cuidan de tot a Càn Forba, que el
tracte primitiu, era de brodar-la y.

En fi, el recordarem força, tot
els aplaudiments a les seves obres
ni farem ofrena espiritualment
i desig de tot cor que esbordi el

